www.kozlony.ro

Társadalmi és kulturális havilap

Szamosújvári Közlöny

Alapítva: 1903-Újraindítva: 2021

ISSN 2784 – 2800 ISSN-L 2784 – 2800

II. (új) évfolyam

15. szám/2022 szeptember

Kiss Lehel

Három alma

(örmény népdal alapján)

Hull az égből, hull az égből
három kerek alma.
Egyiket az igaz mesék
mesélője kapja.

Hull az égből, messzi égből
három piros alma.
Másikar az igaz mesék
hallgatója kapja.

Hull az égből, tiszta égből
három aranyalma.
Harmadikat meg a mesék
megértője kapja.

Olvassa kultúra rovatunkat online is:

A Kiskaláka / fotó: Téka Alapítvány

Felszegi Tünde

Horvátországban turnézott a Kaláka

Szeptember 15 és 20 között a Téka Alapítvány szervezésével a Kaláka és Kiskaláka néptánccsoportok tagjaiként lehetőségünk nyílt részt-venni a VIII. Zátoni Tánc és Zene Fesztiválon, Horvátországban.

Utazásunk csütörtök délután kezdődött egy 16 órás buszozással, de a hosszú utat zenéléssel, énekléssel és kevés alvással töltöttük el. Péntek reggelre érkeztünk meg a zátoni resortba, majd a jó időt kihasználva az egész napot a tengerparton töltöttük röplabdázással, úszással és napozással.

Másnap a borús idő miatt nem mehettünk le a partra, de így sem unatkozunk, hiszen meglátogattuk a közelben lévő Zára központját és templomait. A késő délutáni

szültünk rövid turnénk első fellépésére. Ninben bemutattuk a szentiváni táncokat, a Kiskaláka pedig kalotaszegi táncokkal lépett színpadra. A koreográfiák bemutatása után elsétáltunk a világ egyik legkisebb katedrálisához, majd a város központjában sétáltunk egyet. A vasárnapot újból a tengeren töltöttünk kiélvezve a meleg időt és a társaságot. Este, vacsora után készülődni kezdtünk a második fellépésre, amelyet a tengerparti színpadon adhattunk elő. A Kalákával ezúttal a nyári tánctáborban megtanult szentbenedeki koreográfiánkat mutattuk be.

A fesztiválon előadott színvonalas koreográfiák betekintést nyújtottak más országok kultúráiba és táncaiba is.

Az új hetet a tengeren indítottuk röplabdázással és napozással, hogy feltöltődve indulhassunk haza. Késő délután vágtunk neki a hosszú útnak és kedden délre értünk haza új élményekkel és emlékekkel gazdagodva.

Ezúttal is köszönjük a Téka Alapítványnak a szervezést és a támogatást, illetve az oktatóknak a felkészítést.

A futballpálya / fotó: Molnár Tibor

Fodor Emőke

Ősszel is megújulunk

A tanintézmények életében az ősz a kezdet, a megújulás. Ilyenkor új lendülettel, tervekkel indul a tanév, hogy nyár elejére meghozza majd gyümölcseit.

A Kemény Zsigmond Elméleti Líceumban 450 diák tanul, tehát minden nyáron felújítási, karbantartási munkálatok szükségesek, a minőségi oktatás érdekében. Kulcsár Melinda igazgató idejében megtervezte a munkálatokat és kérte a polgármesteri hivatal támogatását. A kiutalt összeg nem bizonyult elegendőnek, de szerencsére a három RMDSZ-es tanácsos segítségével sikerült költségvetéskiegészítést kérni.

Megvásároltak egy korszerű felmosógépet, mely főleg a tornaterem tisztításában segít, de a folyósokat is hatékonyabban lehet takarítani vele. Az elemi osztályosok által használt kicsi épületnek az erkélyén eddig - nagyobb esőzés-

kor – felgyűlt a víz és befolyt az épületbe. E nyáron tetőt ácsoltak fölé, így ez a probléma megszűnt. A hasznosság mellett szép is lett, s további terveket indított el- hogy belakjuk az erkélyt is.

Az oly népszerű műfüves focipályát minden szünetben használják a diákok. A kerítés és a háló néhol már megrongálódott, de szükség volt a drótháló magasítására, hogy a labdát minél kevesebbszer kelljen visszakérni a szomszédtól. A focipálya munkálatai még folynak, de hamarosan ismét focimeccs zaja hallik majd onnan.

A következő lépés a kerítés elkészítése lesz, melynek idén nekifognak – a források függvényében. Nagyon jó tudni, hogy lehet bátran tervezni, hiszen tanácsosaink: Balázs-Bécsi Enikő, Bihari Levente és Molnár Tibor folyamatosan figyelnek a magyar tanintézmények igényeire is.

Minden iskolásnak sikeres tanévet kívánunk, s azt, hogy használja ki az iskola nyújtotta összes lehetőséget.

Fodor Emőke

Hetedjére nyitotta meg kapuit a Kemény Zsigmond Elméleti Líceum

2016-ban nyitotta meg kapuit a Kemény Zsigmond Elméleti Líceum, akkor vált valóra sok szamosújvári álma, az önálló magyar iskola létrejötte. Rövid idő, de már nagyon sok hagyományunk alakult ki, és módosult a járvány miatt. A főépületre a 2016-os év van felfestve, s azok, akik abban az évben születtek, ma átvehették az iskolanyakkendőt.

Az elmúlt év során az udvar átalakult, eltűnt a híd és kész lett az új bentlakás épülete. Bár még nem itt lakik a 106 bentlakó, reméljük, hogy hamarosan átköltözhetnek konfortosabb és modernebb szobáikba. A Téka Alapítvány az építtetője a kollégiumnak is, támogató a magyar állam.

A Téka Alapítvány működteti az egyik legnagyobb erdélyi szórványkollégiumot, melybe iskolánk diákjainak negyede lakik, tanul és vesz részt különféle programokon. Ők már vasárnap beköltöztek, 29 településről érkezve. Előbb az általános iskolások (5-8 osztályosok) majd a középiskolások számára tartották meg az ünnepélyes évnyitót, illetve a szülői értekezleteket. Részt vettek a középiskolás osztályfőnökök is. Balázs-Bécsi Enikő gazdasági igazgató kiemelte, hogy a magyar állam jóvoltából idén is ingyenesen lakhatnak a kollégiumban a diákok.

Hétfőn a Kemény Zsigmond Elméleti Líceum egész iskolaközössége ünnepi viseletben gyülekezett az udvaron. Büszke szülők, félénk kisdiákok, egymásnak örülő iskolások, mosolygó pedagógusok – már a múlté a maszk, a távolságtartás, a félelem. Bizakodva tekintünk a tanév elé.

Elsőként Kulcsár Melinda igazgató köszöntötte az egybegyűlteket, biztosította a jelenlevőket arról, hogy intézményünk felkészült az új tanévre. Nemcsak a termek tiszták és új díszekkel várják a diákokat, hanem a pedagógusok is új ötletekkel sarkallják majd tanulásra őket. A mi iskolánkban nemcsak tanítunk, hanem nevelünk is. Igyekszünk minden gyerekre egyénileg figyelni. Növekvő létszámaink is mutatják.

Végül felolvasta a tanítók és osztályfőnökök listáját, sok sikert kívánva a 450 diáknak és 35 pedagógusnak egyaránt.

Csoma Botond parlamenti képviselő ünnepi beszédében kiemelte, hogy az anyanyelven való tanulásnak két előnye van: az identitás megőrzése és a versenyképes tudás. Példaértékűnek nevezte a helyi magyar közösség összefogását és a vezetők bölcsességét, melynek eredménye a hat éve működő, egyre jobban fejlődő iskola.

Mahalean Paul alpolgármester is méltató szavakat használt a magyar közösség irányában, kifejtve, hogy mindig szívesen eljön a rendezvényekre, ünnepekre. Sikeres tanévet kívánt mindenkinek.

Balázs-Bécsi Enikő a Téka Alapítvány nevében köszöntötte a résztvevőket, ismertette az új befektetéseket és terveket, hiszen a mezőségi szórványoktatás támogatása az alapítvány egyik fő célkitűzése. Elismerően ismertette azt, hogy a kilencedik osztályban első fordulóban minden hely megtelt, s szomorú, hogy volt diákjainknak kellett más iskolába menniük. Minden magyar gyerek számít, az anyanyelven való tanulás lehetőségét szeretnénk mindenkinek biztosítani. A Téka Alapítvány további partnerségéről biztosította a jelenlevőket, sikeres tanévet kívánva.

Egyik iskolai hagyományunk az iskolanyakkendők átadása az előkészítősök számára. Felszegi Melinda és Vigh Emese tanítónők sorra szólították a 29 előkészítőst, akik ki bátran, ki félénken átvette az iskolához való tartozás jelképét. A legkisebbeket az elsős Bucsár Kinga és Zsekán Czégér Ákos köszöntötte Ecsédi Orsolya: Minden összement című versével, mosolyt csalva a szülők arcára.

Vajda Dániel református lelkipásztor és Küsmödi Attila római katolikus plebános áldása után a tanévkezdő szalagfonásra került sor. József Attila Kertész leszek című megzenésített versének ritmusára az oktatási ciklust kezdő pedagógusok (Felszegi Melinda, Vigh Emese, Magó Tünde, Pap György Attila és Riti József Attila) színes szalagot fonva alkották meg a szimbolikus szövetség fonatát.

Az ünnepélyes megnyitó végén Török Bálint matematikatanár átadta a Sütő György díjat. A névadó Szamosújvár jeles pedagógusa volt, fia alapította a díjat, melyet az a diák kap meg

ki a legmagasabb jegyet írja a matematika érettségin. Idén Pap Róbert kapta meg a díjat, a matematika érettségin kapott 10-es érdemjegyért.

Végül minden osztály bement a saját osztálytermében, ahol lassan, de elkezdődött a tanév. Órarend, napirend, tankönyvek- és lassan ismét zajlik az élet a Mezőség peremén, mely intézmény híd szeretne maradni-ahol a múlt értékeit a jövőbe visszük át. S az új bentlakásra festett 2022 -es évszám csak egy újabb mérföldkövet jelentsen…

***

Az új tanévnben eltörölték a féléveket, médiát már csak a tanév végén, júniusban számolnak. A dolgozatírás már nem kötelező, de tiltott sem, van rá lehetőség amennyiben az érintett felek úgy döntenek.

A szaktárca több szakaszra (modulra) osztotta a tanévet, mely 2022. június 16-án ér véget. Az idei tanévtől kezdődően az őszi vakáció mindenkinek szól nem csak az ovisoknak és elemiseknek.

A faházikó

Katona Annamária

Úgy érezzük, vannak még csodák 4-folytatás

A Sünike óvoda napról-napra újult, szépült, még a nyári vakációban is. Utolsó cikkünket a „csodákról” azzal zártuk, hogy az udvar egy része megszépült.

Óvodakezdésre pedig már egy szép kis faház és padok kerültek az udvarra. Jujj, de jó! Örülnek a gyerekek, a pedagógusok és a szülők. De hogy kerültek oda? Hát úgy, hogy Balázs-Bécsi Enikő, a szülői bizottság elnöke, a Téka Alapítvány munkatársa, illetve a városunk tanácsosa, pályázatot nyújtott be a Communitas Alapítvány Kuratóriumához július közepén. Pár nap múlva, meg is kaptuk a választ, hogy 9.897 lejjel támogatnak. Megrendeltük a csúszdás házikó, három darab rugós játék (amik a hátsó udvar renoválása közben fognak helyükre kerülni) és két pad, amikre játszás közben megpihenhetnek a fáradt lábacskák. Mivel az árak túlhaladták ezt a pályázati összeget, a Téka Alapítvány kiegészítette támogatásképpen. Köszönjük ezt a támogatást is, és azt is, hogy idén még biztosítani fogják a dadust addig, amíg sikerülni fog a két napközis

csoport mellé hivatalosan felvenni.

A nyáron nemcsak az udvar szépült, hanem sikerült 40 új óvodai széket beszerezni. Ott kezdődött minden, hogy a nyári szünidőben, amikor a szolgálatos napjaim dolgoztam le az óvodában, az adminisztrátornővel arról beszélgettünk, hogy mire lenne szükség az oviban. A székek is szóba kerültek, így rám is kérdett, ha van-e ismerősöm a Sortilemn-nél, hogy szponzoráljak intézményünket. Nem ismertem senkit, így pár telefonhívás után, ugyancsak Balázs-Bécsi Enikőhöz jutottam. Ő Bărbos Vlad úrral vette fel a kapcsolatot, településünk City managerével, és innen gördült minden. Végezetül, a tanácsosok közbenjárásával, támogatónk is akadt, aki nem más, mint MISI 99 EXIM. Ezúttal is köszönjük a cég vezetőjének, és minden jólelkű közbenjárónak, akik segítenek, hogy még szebbé, vonzóbbá és kényelmesebbé varázsoljuk a kis ovisok életét. Számtalan köszönet illeti a kedves Süniovis szülőket is, akik minden felhívásunkra eleget tesznek. Tavaly a nyomtatónk romlott el, egy hét alatt pénzt gyűjtöttek és meg is vásárolták az óvoda részére az újat. Ovikezdés előtt lelkes apukák állították fel nekünk a kis faházat. És tudjuk, hogy ezentúl is számíthatunk rájuk. Ez pozitív lendületet ad minden döntés előtt.

Számtalan tervünk van még hátra, de tudjuk, hogy a kitartó és következetes munka és támogatás mellett minden „csoda” valóra váltható. Sikeres tanévet kívánunk mindenkinek!

Kérő (Szamosújvár) / fotó: Riti József Attila

Sátrak a Radnai havassokban / fotó: Tasnádi Norbert

Pávai Jenő

Kirándulás a Radnai havasokban

A Kemény Zsigmond Elméleti Líceum tanárjai számára mindig fontos volt a diákok testi-lelki épülése, emiatt különféle tevékenységeket szerveznek, melyekben mindenki találjon valami érdekest.

2022. június 13. és 16. között a Kemény Zsigmond Elméleti Líceum 27 diákja és 3 tanára négynapos kiránduláson vettek részt a Radnai-havasokban, mely a Keleti-Kárpátok legmagasabb, egyik legvadregényesebb hegyvonulata. Felépítéséből adódóan tipikusan gerinctúrára „szabott" hegyvonulat.

A túrázás során 2000 m-es magasság körül, nagy szintkülönbségeket tettünk meg. Végig jelzett utat követtünk a főgerinc mentén. Sátorban aludtunk és azt ettük-ittuk, amit magunkkal a hátizsákban cipeltünk. Gyönyörű hegycsúcsok között, sziklagerinceken és kopár hegyoldalokon át, virágzó réteken, bizonyos helyeken hófoltokkal találkozva, törpefenyők között haladtunk át a gerincen.

Radnai havasok nyugati gerince: Priszlop hágótól – Borsabányáig (Máramaros) a hegygerincen keresztül a megtett útvonal összhossza 91 km.

A gerinctúra szervezője Pávai Jenő volt, de őt elkísérte Vass Tiberiu és Tasnádi Norbert is. A kiránduláson résztvevő diákok a Kemény Zsigmond Elméleti Líceum 9-11. A és B osztályok diákjai volt.

A túra útvonal, napokra lebontva a következő volt

Első túranap (június 13): Priszlop hágó – 1416 M – Stiol tó – Gargaló nyereg – 1907M – Gargaló csúcs – 2159 M.

Második túranap (június 14): Gargaló nyereg -1907M – Lóhavasi lapály – Galac csúcs – 2048 M – Puzdra nyereg – Források közti nyereg.

Harmadik túranap (június 15): Források közti nyereg – Repedő csúcs – 2074 M – Rebra csúcs – 2119 M – Bukuly-katlan – 2073 M – Kis Bukuly csúcs – 2221M – Nagy Bukuly csúcs -2268M – Nagy Pietrosz csúcs -2303 M – Mosolygó tó -1786 M.

Negyedik nap (június 16): pihenés és sétálás a Mosolygó tó körül – 1786 M – Borsa város – hazafelé indulás.

Rákóczi Táborban / fotó: Riti József Attila

Felszegi Tünde

Szamosújvári diákok a Rákóczi Összmagyar Középiskolás Táborban

A Kemény Zsigmond Elméleti Líceum 8 diákja Riti József Attila kíséretében részt vett a Rákóczi Szövetség által szervezett idei II. Összmagyar Középiskolás Táborban, Sátoraljaújhelyen, ahol közel 500 magyar diákkal tölthették el augusztus első hetét. A résztvevők többsége Kárpát-medencei volt, de voltak diaszpórából származó magyar diákok is a világ minden tájáról.

A tábor július utolsó napján vette kezdetét, a megnyitó után a résztvevőket kisebb csoportokra osztották és közös feladatokat kaptak a hét folyamára: csapatnév, bemutatkozó, zászló és rövid műsor összeállítása.

A Rákóczi tábor a rendkívül izgalmas és változatos programokon kívül szabadidős élményeket is biztosít, ugyanis a szálláshely mellett van úszómedence, foci-, kosár-, és röplabda pálya is. A csoportok közti verseny egész héten folyt úgy a tevékenységeken, mint szabadidőben.

Hétfőn csapatunkkal együtt meglátogattuk a borsi Rákóczi-kastélyt Szlovákiában, a délutáni órákban pedig a koreográfia összeállításával és a csapatzászló készítésével töltöttük időnket. Ezekután pontgyűjtő kvízesten vettünk részt, majd lehetőségünk nyílt megnézni egy tűzzsonglőr előadást.

A következő nap a tábor helyszínén telt el központok látogatásával: szappankészítéssel, pirográfiával, íjászattal, métával és a Magyar Honvédség által előkészített akadálypálya kipróbálásával. A központokon kívül meghallgattuk a Magyar Honvédség bemutatkozását, illetve Takaró Mihály identitásról szóló előadását. A napot egy rövid túrával zártuk a Magyar Kálvárián.

Szerdán ismét kirándulással indítottuk a napot, pár csapattal együtt ellátogattunk a Bodrog folyó partjára, ahol a sárospataki sportiskola sárkányhajókázásra és egyéb sportos eseményekre adott lehetőséget. A kirándulás után felosztva 3 előadást is meglátogathat-

tunk, az előadások között pedig kihasználhattuk a napsütéses időt és a medencét. Vacsora után Ipolyi táncok tanulásával és táncházzal töltöttük időnket.

Az utolsó együtt töltött napon sportnapot tartottunk, ekkor a csoportok összemérhették tehetségüket futballban, kosárlabdában, röplabdában, úszásban, számháborúban és különböző akadálypályákon. Estére pedig eljött a várva várt gálaműsor, a koreográfiák, illetve zászlók bemutatása és persze a záróbuli.

Péntek reggel búcsúzkodás után új barátokkal és élményekkel gazdagodva indultunk haza.

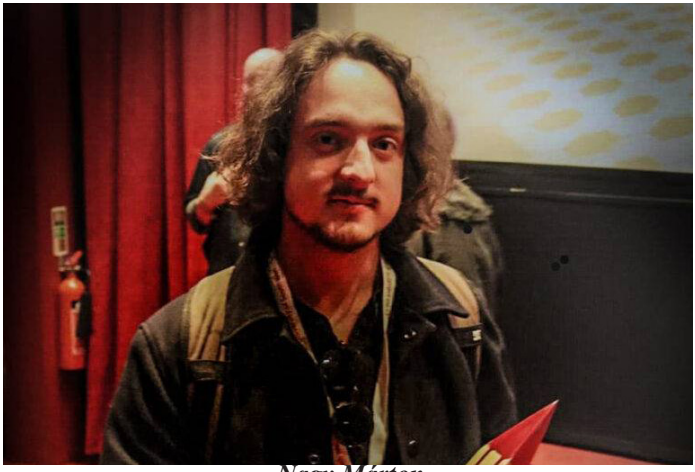

Nagy Márton

Riti József Attila

Közönségdíjas Nagy Marci legújabb filmje

Nagy Márton szamosújvári filmes (a Kemény Zsigmond Elméleti Líceum egykori diákja) és legújabb filmje, az Így gyújtottam fel a barátnőmet a harmadik randinkon megnyerték a Sinaián rendezett XIV. Film4Fun nemzetközi vígjáték film fesztivál közönségdíját. A remek mozgósítás és a minőségi film meghozta Nagy Marcinak a megérdemelt díjat.

A rangos filmfesztivál megnyitóját a sinaiai kaszinó színháztermében szervezték, díszmeghívottjai pedig Carmen Tănase, Nae Caranfil és Gheorghe Visu romániai filmlegendák voltak.

A zsűri tagjai pedig Maria Obretin színésznő (Umbre, Vlad stb), Stanislav Tomić rendező és Léo Ortuno filmkritikus.

A díjazottak:

SQUISH (Belgium) – legjobb rövid film. Rendező: Xavier Seron

THE MAN WHO WANTED TO SLEEP (Franciaország) – legjobb rendező. Rendezte: Thibault Lang-Willar

FOR PETE'S SAKE (Spanyolország) – a legjobb forgatókönyv. Rendezte: Gerald B. Fillmore

ÍGY GYÚJTOTTAM FEL A BARÁTNŐMET A HARMADIK RANDINKON (Románia) – közönségdíj. Rendezte Nagy Márton.

Székely Csaba

Olasz cserkészek Szamosújváron

Tizenkilenc esztendeje, minden nyáron már megszoktuk, hogy kisvárosunkat rendszeresen felkeresi az olasz cserkészek csoportja. Így történt augusztus elején is, amikor tizenhat Vicenza környéki fiatal látogatott Szamosújvárra, ahol a helyi 51. számú Czetz János cserkészcsapat vendégei voltak. A hagyományoknak megfelelően közös tevékenységek és látogatások jellemezték a hasznos és ugyanakkor szórakoztató együttlétet. Az idén is minden a már megszokott menetrend szerint zajlott. A vendégek felkeresték Kolozsvár történelmi, egyházi és kulturális nevezetességeit, miközben Szamosújváron megismerkedtek az örmény-katolikus székesegyház és a római-katolikus (ferences) templom szépségeivel.

A fiatalok találkoztak Ovidiu Drăgan polgármesterrel és Gianni Calderone olasz üzletemberrel, majd közös kiránduláson vettek részt vendéglátóikkal a füzesmikolai kolostorhoz. A Sétatéren, amint azt 2003 óta minden vakációban teszik, szórakoztató játékokat szerveztek a helyi gyermekházak lakóinak, akikhez szoros barátság köti őket és akik minden évben türelmetlenül visszavárják őket körükben. Természetesen, ezen a nyáron sem maradt ki a már megszokott széki látogatás, ahonnan kellemes élménnyel tértek vissza Szamosújvárra.

Az olasz cserkészek második csoportja augusztus 26 – szeptember 2 között látogatott el Szamosújvárra, ahol ugyanaz a program várta őket. Ezúttal más vidékről származnak a fiatalok, amint az minden alkalommal történik. Évek során Olaszország majd minden tartománya képviselve volt a hagyományos cserkészlátogatásokon.

MTI

Októberben ismét megszervezik a Filmtettfeszt erdélyi magyar filmszemlét

A Filmtett Egyesület október 5. és 16. között szervezi meg a Filmtettfeszt erdélyi magyar filmszemle 22. kiadását – közölte szerdán az egyesület.

Két hosszú hétvégén, október 5. és 16. között ismét az előző év legjobb magyar játékfilmjeivel, erdélyi és magyarországi dokumentumfilmekkel, díjazott magyar kisjáték- és animációs filmekkel, kultikus klasszikusokkal és népszerű gyerekfilmekkel tér vissza az erdélyi vetítővásznakra a Filmtettfeszt.

A rendezvénysorozat központja Kolozsvár, aEmellett azonban 18 erdélyi városban és két községben is lesznek vetítések.

Idén is megszervezik a fesztivál versenyprogramját, a Filmgaloppot, amelyre fikciós rövidfilmekkel lehetett jelentkezni.

***

Szamosújvári vetítések:
Péntek, október 14:
10:00 A kuflik és az Akármi
Vasárnap, október 16:
19:00 Taxikoma (18+)

Oszművészeti fesztivál Gyergyóban/ Fotó: Barti Tihamért

Székely Csaba

Szamosújvári előadó a gyergyószentmiklósi összművészeti fesztiválon

Immár 12. alkalommal került sor a gyergyószentmiklósi örmény összművészeti fesztiválra, Hargita megye egyik jelentős kulturális rendezvényére. Három napon keresztül gazdag és változatos programmal várták a helybelieket és a vendégeket a szervezők. Többek között városnéző séták, állandó kiállítások, múzeumlátogatások, filmvetítések, hangversenyek, gyerekfoglalkozások és örmény ínyencségek szerepeltek a műsoron. Az ünnepi megnyitón nagy megtiszteltetés érte a szamosújvári római-katolikus és örmény közösségeket, ugyanis még az ilyenkor elhangzott köszöntő beszédek előtt magas színvonalú orgonakoncerttel örvendeztette meg a helyi örmény templomban helyet foglaló népes közönséget Molnár Árpád előadóművész, aki ezúttal is megcsillogtatta tehetségét a 121 éves orgonán. A megnyitó ünnepségen köszöntő beszédet mondtak Sergey Minasyan, Örményország bukaresti nagykövete, dr. Lőrincz Aranka Magyarország csíkszeredai Főkonzulátusa konzulja, Csergő Tibor András, Gyergyószentmiklós polgármestere és Barti Tihamér, Hargita Megyei Tanács elnöke. A megnyitót megemlékezés és koszorúzás követte Czetz János honvédtábornok születésének 200.évfordlóján. Az ünnepelt életét és tevékenységét Puskás Attila, az Erdélyi Magyarörmény Szövetség elnöke méltatta. Külön színfoltot jelentett a helyi Közösségi Házban „Az örmény egyházi hagyatékából" szervezett kiállítás, ahol egyik tárlatvezető Gál Hunor helybeli örmény-katolikus plébános volt. Közben, örmény hagyományokat és szokásokat felelevenített ének- és táncelődásokat tekinthettek meg a vendégek, de alkalmuk volt kórushangversenyen is kellemes időt tölteni. Természetesen, nem hiányoztak az ilyenkor szokásos gasztronómiai bemutatók, ahol a „főszerep" a jól ismert ízletes hurutosleves volt.

A háromnapos rendezvénysorozat az örménytemplomban tartandó ünnepi szentmisével zárult, amelyet Tamási József ny. segédpüspök végzett.

A városházán / fotó: Molnár Tibor

Riti József Attila

Abai küldöttség Szamosújváron

Az Armenopolis Fesztiválon részt vettek Szamosújvár testvértelepüléseinek delegációi is, így nem maradhatott le magyar közösségünkkel több évtizede szoros kapcsolatokat ápoló Fejér megyei Aba város küldöttsége sem.

A négy tagú abai küldöttség (dr. Mikula Lajos polgármester és három önkormányzati képviselő) pénteken este érkezett városunkba és miután elfoglalták szállásukat részt vettek a városnap hivatalos megnyitóján, majd pedig közösen a szamosújvári RMDSZ tanácsosokkal (Balázs – Bécsi Katalin Enikő, Bihari Levente és Molnár Tibor), és a helyi szervezet elnökasszonyával, Rotar Izabella Krisztinával vacsoráztak.

A magyarországi vendégek, szombat délelőtt Bihari Levente és Molnár Tibor kíséretében meglátogatták a tordai sóbányát. Este, 18 órától pedig ellátogattak a Kemény Zsigmond Elméleti Líceumba, ahol Kulcsár Melinda igazgató és Pap György Attila matematikatanár körbevezette őket és bemutatta nekik a tanintézményt.

18:45-től a Téka Alapítvány székhelyén fogadta őket az intézmény elnöke, Balázs-Bécsi Attila, aki bemutatta nekik az alapítványt. Ezt követően kötetlen beszélgetésre került sor, melyen részt vettek az RMDSZ tanácsosok, Kulcsár Melinda, Pap György Attila és Juhos Helga tanítónő is. A beszélgetés során több közös projektet is felvázoltak. Ezek a projektek az iskolát és az ifjúságot érintik majd. Céljuk, többek között, hogy fejlesszék a magyar-magyar kapcsolatokat és megerősítsék kulturális identitásunkat. A fentebb említett közös projektekről, a közeljövőben többet is közölnek majd a szamosújvári magyarságnak.

A közös program vasárnap is folytatódott, a vendégek a három tanácsos és az elnökasszony kíséretében részt vettek a Küsmődi Attila által celebrált szentmisén is, majd pedig délben megjelentek a testvértelepülések képviselőinek fogadásán, amit a városházán szervezték.

Hazautazás előtt az abai küldöttség Balázs

Örmény mise / fotó: Molnár Tibor

Bécsi Katalin Enikő, Bihari Levente, Molnár Tibor és Rotar Izabella jelenlétében részt vettek a római-katolikus plébánián szervezett ünnepi ebéden.

A városnapokon magyar program is volt, a főtéri nagyszínpadon, a szamosújvári RMDSZ tanácsosainak köszönhetően felléptek Katona Annamária és a Szamosújvári Live Zenekar, amin nagyszámú magyar közönség is részt vett.

Riti József Attila

Armenopolis Fesztivál másodjára is

Augusztus 19. és 21. között zajlott az Armenopolis Fesztivál, mely valójában a városnapok újra gondolt változata. A fesztivál programja sokkal változatosabb, mint annakidején a városnapok programja volt, amikor az esti koncerteken, a lacikonyhán, vásári játékokon, illetve a giccses tárgyakon értékesítő standokon volt a lényeg.

A fesztivál több helyszínen zajlott: a Főtéren felállított nagyszínpadon helyi és meghívott előadok koncerteztek. A meghívottak Angela Rusu, Aurel Tămaș és Direcția 5 voltak. Egy másik helyszín, ahol péntek este Szilágyi Tóni és Jáger Dorottya is felléptek a múzeum és ennek udvara volt. Az utóbbi helyszínen a koncerten kívül képzőművészeti kiállítást is szerveztek, amiről lapunk is tudósított.

A múzeum udvara, mint koncerthelyszín nem volt túl szerencsés választás, ugyanis Szilágyi Tóni és Jéger Dorottya dalai között behallatszott a főtéri előadás zaja. Ettől eltekintve a koncert remek volt, Szilágyi Tóni ezúttal is fenséges volt. Énekestársa, Jéger Dorottya sem volt alábbvaló, a jelenlévő vegyes (román-magyar) közönség elismerően nyilatkozott a duettről.

A harmadik helyszín a Sétatér, ahol az ott felállított színpadon a helyi lemezlovasok fokozták a hangulatot, az elektronikus zene kedvelőinek. Az elektronikus zene ellenére, pénteken és szom-

baton is volt olyan DJ aki manelet is berakott, de szerencsére pénteken és szombaton éjszaka is csak egy-egy számról volt szó.

A klasszikus zene kedvelői sem maradtak le, ugyanis vasárnap délután, az Alkantarai Szent Péter római katolikus templomban meghallgatták Molnár Árpád és Rus Ștefan hangversenyét.

A zene és a képzőművészeti kiállítások mellett volt retró autó kiállítás a főtéri parkolóban, ahol főleg régi Dácsiát lehetett látni, de voltak régebbi nyugati márkák is. Ugyanezen a helyszínen az érdeklődök megtekinthették az önkéntes tűzoltóság felszerelését is.

Nem maradhatott el a sport sem, az Ana Ipătescu Elméleti Líceum tornatermében és a Pro Vita teniszpályán asztali tenisz és tenisz bajnokságot szerveztek, felnőttek és gyerekek számára. Szamosújvár mazsorettjei is bemutathatták tudásukat. Vasárnap este a Queen's Danceing és az MCM Girls léphettek vasárnap délután a főtéri színpadra. Mindkét csapat volt Horvátországban, az európai bajnokságon.

Több történelmi jellegű program is volt, mint például az első és második világháborúk újra játszása, illetve dákó-római világ bemutatása. Ezekre a programokra a Sétatéren és a múzeum udvarán került sor. A kulturális programok egyik kiegészítő eleme a főtéri Szentháromság örmény-katolikus székesegyház meglátogatása volt, pénteken 17:00 és 20:00 órák között bárki korlátlanul meglátogathatta a székesegyházat és a Rubens festményt. A kegyhelyet azonban nem mindenki tisztelte meg, ugyanis sokan nem megfelelő öltözékkel, vagy kalappal (a férfiak) mentek be.

A magyar programok ezúttal sem maradtak ki, ugyanis pénteken délután a nagyszínpadon fellépett a Kaláka, este a múzeumban Szilágyi Tóni és Jéger Dorottya (magyar, román és angol dalokat énekeltek), vasárnap este pedig a Szamosújvári Live Zenekar szórakoztatta a nagyérdemű közönséget. A Szamosújvári Live Zenekar, akárcsak Szilágyi Tóniék pénteken este három nyelven, magyarul, románul és angolul is énekelt. Értékelendő, hogy a magyar koncerteken is volt román közönség.

Végezetül, de nem utolsó sorban meg kell említenünk azt, hogy a Városgazdálkodási Vállalat (ADP) alkalmazottjai végig jelen voltak a megemlített helyszíneken és ügyeltek a tisztaságra. Továbbá a helyi rendőrség és a csendőrség is jelen voltak a helyszíneken, hogy elkerüljék a rendbontást.

Végkövetkeztetésként elmondhatjuk, hogy az Armenopolis Fesztivál jobb, mint a városnapok, de még van hova fejlődnie, például több Armenopolist kéne becsempészni a programba.

Riti József Attila

Imatermet építenek Feketelakon

Hideg István feketelaki református lelkipásztor közléséből megtudtuk, hogy nagy befektetés előtt állnak, ugyanis felújítják a parókia udvarán található és megrongált épületeket és továbbá egy megfelelő gyülekezeti terem építését is tervezik. Az imateremre azért van szükség, mert télen nyugodt és fűtött körülmények között lehet majd istentiszteletet, találkozókat, foglalkozásokat és gyűléseket tartani.

A lelkipásztor által felvázolt befektetés meghaladja a gyülekezet gazdasági erejét, azért támogatásra van szükség. Mindazok a személyek, akik segítenének megtehetik a cikk alján közölt számlaszámra vagy személyesen a lelkipásztornál.

Koszorúzás / fotó: Sic Info

Riti József Attila

Az 1717-es tatárjárásra emlékeztek Széken

A Bertalan napi megemlékezést még a történelem legsötétebb éveiben megtartották, legyen az háború, kommunizmus vagy világjárvány. Nem történt ez másként idén sem, amikor hagyományos módon, három istentisztelettel, fogadalomtétellel és koszorúzással emlékeztek az 1717-es tatárjárásra.

A hálaadó istentiszteletek sora reggel 10:00 órakor kezdődött, a második istentiszteletet 11:00 órától szervezték, a harmadikat pedig 16:00 órától. A megemlékezésen Sallai Márton helybéli lelkipásztor felolvasta a történetet, majd pedig hálát adott az Istennek, hogy a tatárok nem pusztították el teljesen a lakosságot és a közösség újjászülethetett.

Délután, a megszokott módon, 17:15-től, a harmadik istentisztelet után a község központjában felállított emlékműnél koszorúztak és ünnepi műsorral emlékeztek meg a települést feldúló 1717-es tatárjárásról. Az eseményen jelen voltak és leróták kegyeletüket a helybéli és megyei elöljárók, többek között Vákár István, Kolozs megye

tanácsának alelnöke és Rés Éva Kolozs-megyei tanácsos.

A helybéliek kicsitől nagyig, népviseletbe öltözve vesznek részt a megemlékezésen, hűen tükrözve elődjeik hagyományait. Mivel a Bertalan-napi megemlékezés egy gyászünnep ezért hagyományos módon elmarad a tánc, de arra hivatkozva, hogy idén nem lesz őszi vásár, a széken lakó Michel Van Langeveld, a Csípkeszeg Alapítvény elnöke táncházat szervezett a Fonó és Táncház Múzeumban, mely minden nap nyitva tart. A résztvevők számára a talpalávalót Pali Marci (primás), Sipos Márton (kontra) és prof. Dr. Lakatos Nélu (bőgős) húzták. Az öröm és a tánc ünnepe a széki őszi vásár volt, amit az elmúlt két évben a járvány miatt nem szerveztek meg.

Az EKE – Kolozsvár 1891 buszos kirándulást szervezett Székre, az érdeklődök számára, akik gyarapították a Bertalan-napi megemlékezés résztvevőit.

Az 1717-es tatárjárás

1717. augusztus 24-én a tatárok betörtek a városba (egészen a XIX. századig Széknek városi rangja volt) és „a templomot kirabolták, úrasztali edényeit elvitték; a nép a kajáni gát felé szaladt, itt többeket levágtak s nagy részét, mintegy 600-at, köztük nőket, gyermekeket, férfiakat elraboltak s magukkal vitték Máramarosba, a honnan egy része mintegy két heti rabság után megszabadult.”[1]. 1717-ben a tatárok mellett a pestis is pusztította a település lakosságát. Igó György, szerint (aki 1719-ben lett lelkész Széken) a két pusztítást alig 100 ember élte túl.

Nemsokkal az 1717-es tatárdúlás után a helyiek fogadalmat tettek, hogy minden évben Bertalan napján (augusztus 24) böjttel és napi három istentisztelettel emlékeznek meg az ominózus eseményről. Egy idő után, megfelejtkeztek a fogadalomról és nem tartották a Bertalan napot. 1758-ban a közösséget újra tatárdúlás veszélye fenyegette, ezért megújították a fogadalmat. Azóta, legnehezebb időkben is (pl. kommunista rendszer) betartják a fogadalmat, így böjttel és napi három istentisztelettel tisztelegnek.

A Sóskút / fotó: Riti József Attiala

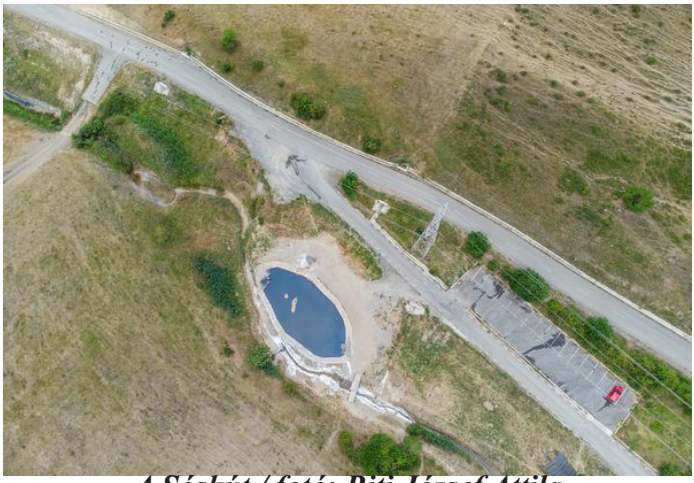

A Sóskút / fotó: Riti József Attila

Riti József Attila

A szamosújvári Sóskút

Szamosújvár déli oldalán, a dombok között található egy sós forrás, a Sóskút, ahonnan a szamos újváriak évszázadokon keresztül vitték a sós vizet haza, hogy a háztartásban felhasználják (pl. disznóvágáskor).

A régi rendszerben, a kommunizmus alatt kielemezték a víz tartalmát és úgy döntöttek, hogy egy kis üdülőtelepet létesítenek mellette.

A Sóskút egy turisztikai mikróüdülő volt, egy közkedvelt kiránduló és üdülőhelySzamosújvárón és térségében. A rendszerváltás előtt két sós medencével rendelkezett, de a területén volt két zuhanyzó és hat faházikó is. Továbbá állandó orvosi ellátás is volt a helyszínen. Mindezek mellett bár is működött, így a turisták nem szenvedtek semmilyen hiányban.

A rendszerváltás után a helyhatóságok már nem fektettek a létesítmény karbantartására és tönkrement. A felügyelet hiánya miatt elhagyatottá vált, a turisták is elmaradtak, így a helybéliek mindent elloptak, amit el lehetett lopni.

A forrással alig a kétezres évek közepén kezdtek el foglalkozni, amikor EU forrásokat akartak lehívni azzal a céllal, hogy balneoklimatikus üdülőhelyet létesítsenek, de nem jártak sikerrel.

2013-ban a szamosújvári helyi tanács egy helyi vállalkozónak adta bérbe a létesítményt, de nem újították fel, így a szerződést felbontották.

2017-ben az önkormányzat felújította a Sóskutat, az utat is leaszfaltozta, így a fürdőzők normális körülmények között fürödhetnek. A belépés díjtalan, a Szamosújvári Városgazdálkodási Vállalat (ADP) rendszeresen elszállítja a szemetet, ezer literes tartályokban zuhanyzásra alkalmas édesvizet biztosítanak. A rendőrség és a helyi rendőrség naponta többször járőrözik a helyszínen, így a fürdőzők biztonságban vannak.

A Sóskútnál azonban van még tennivaló, például nem ártana egy kis büfé, ahonnan vásárolni lehetne. Sőt még egy minimális belépőt is le-

hetne szedni, de ehhez nyilván a létesítményt körbe kell venni kerítéssel.

A turisták száma kevesebb mint a kommunizmusban, amikor több ezren megfordultak benne, egy turista idényben, de így is elég látogatott lett, naponta több tucatnyian jönnek (volt olyan nap is, hogy 70-80 ember megfordul a helyszínen). Saját tapasztalatból beszélve, volt olyan is amikor egyszerre 45 ember fürdött vagy sétált a forrás körül (20 autó volt leparkolva egyszerre).

A sósvíz tartalma és felhasználása

A Sóskút vize literenként 240 gramm NaCl (kősó) tartalmaz, emellett pedig található benne klór, bróm, szulfátok, bikarbonát, nátrium, kálium, kalcium, magnézium, illetve metakovasav (ami kedvező hatással van a bőrre, körmökre és a hajra).

A fürdőhelységen található iszap nagyon jó minőségű és a techirghioli iszappal vetekszik. A sósvíz és az iszap jót tesz a bőrnek, az ízületeknek (fájdalom és gyulladásgátló hatással rendelkezik) és nyugtató, illetve altató szerepe is van.

A térség sós levegője pedig kiváló ellenszere a szénanáthának és a különböző légúti megbetegedéseknek.

Annak ellenére, hogy az ódalátogatók többsége idős, a fiatalabb generációk is meglátogattatják, ugyanis az ők egészségüknek is jót tesz.

Mindazok, akik sósvízre vágynak nyugodt lélekkel menjenek fel a Sóskúthoz, mert ingyenes és közelebb is van, mint a dési Torok vagy mint Kolozs.

Riti József Attila

Tasnádi István Szilárd: *„a legnehezebb akkor vol, amikor a gát átömléséről volt szó”*

RJA: *Kezdjük rögtön az elejétől mesélte nekünk, hogyan lettél az RMDSZ jogtanácsosa?*

TISZ: Ha jól emlékszem, 2015-ben egy gyakornoki programon voltam a képviselőházban, hogy egy kis ízelítőt is nyerjek a parlamenti tevékenységből. Akkoriban már az ügyvédi vizsgát letettem, csupán az volt kérdéses, hogy kolozsvári vagy bukaresti ügyvédi cégnél fogok dolgozni.

Addig is, ameddig gondolkoztam, úgy véltem, hogy jól fogna egy kis parlamenti gyakornokság. Végül Kolozsváron kezdtem el ügyvédkedni. Hazajöttem a parlamenti kéthetes gyakornokságról, és akkor megkérdezték a kolozsvári kollégák, hogy nem vállalnám el az RMDSZ-nél az ingyenes jogi tanácsadást, mert ezzel le voltak állva egy ideje. Azt válaszoltam, hogy szívesen segítek. Először elkezdtem az ingyenes jogi tanácsadást, amit hetente megszerveztünk, és nagyon nagy számban jelentkeztek a megye lakosai. Utána elkezdtem a

Tasnádi Szilárd / fotó: Riti József Attila

Kifort és a megyei RMDSZ-t képviselni különböző perekben. Utána elkezdtem a Kiforban tevékenykedni, majd Kifor cenzor lettem, a megyei küldöttek tanácsának voltam a tagja, és egy rövid időn belül már a szövetség etikai és fegyelmi bizottságának a tagja is voltam.

RJA: *Jogtanácsosként melyek voltak a legnagyobb kihívásaid?*

TISZ: Valójában a legtöbb probléma ingatlanokat érintő, nyugdíjpontok kiszámolásával és örökösödésekkel volt kapcsolatban.

RJA: *Egy évig voltál Kolozs megye prefektusa, hogyan lettél te prefektus?*

TISZ: Tavaly év elején kérdezte meg Csoma Botond és Antal Géza, hogy ha egy esetleges, úgy állna össze az az egész konstelláció, hogy prefektus vagy alprefektus lehetnék, vállalom-e? Mondtam, hogy persze vállalom. Akkor még ügyvéd voltam, és telt az idő, és megkérdezték még egyszer, hogy tényleg vállalom? Mondtam, persze marad, amit mondtam. Akkor persze a kinevezésem előtt egy másfél két hónappal már kiderült, hogy ki hol lesz prefektus, alprefektus és mikor. Amikor ezt eldöntötték éjjel-nappal folytak a koalíciós tárgyalások, és tudom, hogy egy hétköznap reggel, miután felébredtem, készültem az irodába mennem. Pont perem is volt Zilahon, és mondta a feleségem, hogy a telefonom tele van üzenetekkel. Biztos nincs valami fontos üzenet, és mondtam, nem tudom, biztos hívtak volna, ha fontos. Megnéztem telefonon, s láttam, hogy Csoma Botondtól is van egy üzenetem, amit éjjel olyan 3-4 óra felé küldött nekem. Annyit írt, hogy prefektus vagy. Azzal elindult az aznapi tevékenységem, attól a perctől kezdődően folyton hívott sajtó, meg az emberek gratuláltak. Mindenhol megjelent a hír, ami kellemesen meglepett. Nekem nagy megtiszteltetés volt az, hogy hittek bennem a kollégák, és engem bíztak meg ezzel a feladattal, és bátran vállalom bármikor, is ugyanígy cselekednék bármikor.

RJA: *Magyarként nem lehetett könnyű betölteni ezt a tisztséget. Milyen akadályokba ütköztek, és hogyan küzdötted le őket?*

TISZ: Akadályok jóformán nem voltak a legele-

jén. Azt tudjuk, hogy nem volt személyes problémája egyik politikai pártnak. Sem a liberálisoknak, sem az USR-nek, sem a szociáldemokratáknak sem volt semmilyen személyes problémájuk velem. Viszont volt egy bizonyos elégedetlenség, a megye szintén, hogy miért lettem én a prefektus? Ez ennek valójában két vetülete is volt, mert Kolozs megyében még sosem volt magyar prefektus, és Romániában még nem volt ilyen fiatal prefektus, mint én. Ezzel az úgymond ajándékkal tudtam a feladatnak nekivágni, de szerencsére túljutottam mindenen. Román-magyar provokációk nem voltak, egy anonim provokáció kivételével.

A mandátum második napján kaptunk egy e-mailt, hogy Magyarország főkonzulátusa épületén miért nincs kitéve a román zászló is. Elég elegánsan válaszoltunk. Tudtam, hogy vannak különböző nemzetközi konvenciók, amiket be kell tartani, s hogy a konzulátus az nem román területhez tartozik. Semmi köze nincs a román államhoz. De azt akartam valójában elérni, hogy ne mindig az legyen, mint addig, hogy jön egy ilyen felszólítás, mi pedig felszólítjuk a konzulátust, ami teljesen nem diplomata eljárás, mert csak a külügy szólíthatja fel. Beszereztem azt az átiratot a külügytől, ami véglegesen pontosítja azt, hogy a nagykövetségek, konzulátusok, azok nem román terület, és nem kell román zászló. Ezt az átiratot bármikor lehet majd használni. Mondtam a kollégáknak, ha eddig nem esett erről szó, akkor mostantól már van egy átirat a külügytől, amit bármikor lehet majd használni. Mandátumom alatt nem volt más nagyobb román-magyar ellentét.

RJA: *A legrosszabbkor, a Covid 19 járvány idején töltötted be a tisztséget. Milyen új helyzeteket hozott, és hogyan oldottad meg őket?*

TISZ: Igazi kihívás volt. Sokan is mondták nekem, barátok, rokonok, hogy biztos te ezt akarod, most ilyen bonyolult helyzetben? A Covid helyzetben mindenki mindenkit figyelt, mindenki rád ordított, hogy milyen intézkedéseket hozol meg.

Elsősorban a jogi intézkedések voltak a legnehezebbek. Habár amilyen egyszerűek, olyan nehéznek tűntek. Egyszerűek voltak azért, mert mi megyei szinten nem csináltunk mást, mint a kormányhatározatokat megyei szinten alkalmaztuk. Olyan szinten nehéz is volt, mert el tudtuk magyarázni az embereknek, de ezt nem értették meg, vagy nem akarták egyesek megérteni, hogy nem mi vagyunk azok, akik ezeket döntöttük. Persze megjelentek azok a cikkek is, hogy a prefektus, mármint én, zöld utat adtam az Untoldnak, mikor nekem semmi közöm nem volt hozzá. Emiatt rengeteg szidás jött, beszóltak, bekommenteltek mindenhova, hogy igen, bezzeg, mert az Untoldot megengedtem. Nekem személyesen nem volt annyira nehéz, mert jogász lévén tudtam, hogy kell meghozni őket. Tudtam, hogy kell egy törvénykezést értékelni, hogy kell lefordítani jogi nyelvre úgy, hogy megértsük, hogy mennyi a 15 nap, mennyi

az a 7 nap, mikor lép érvénybe, mikor veszti hatályát, melyből abszolút minden lépésre ki volt számolva.

A másik, ami tényleg nehéz volt, az a kórházaknak a rendezése. Mert ott persze minden kórháznak megvan az egója. Minden minden kórház azt szerette volna, hogy ne legyen covid kórház. Számtalan olyan gyűlésünk is volt, amikor összehívtam az összes kórházigazgatót, és a minden gyűlés végén azon maradtunk, hogy megyünk így előre, hogy akkor mindegyik marad covid vonalban. Mindig mikor úgy volt, hogy hogy csökkentek a covid ágyak, akkor megpróbáltam őket meggyőzni, hogy növeljék az ágyak számát. Én, miután ki lettem nevezve, nem volt olyan kórház, ha jól emlékszem, hogy csak covid betegeket kezeljen. Mindig úgy próbáltuk az összes kórházat igazgatni, hogy maradjon saját patológiai kezelésre is hely.

RJA: *A járványon kívül milyen egyéb problémákba ütköztél?*

TISZ: Egy alkalommal féltem, amikor úgy volt, hogy ténylegesen baj fog keletkezni az, amikor a gátak átömléséről volt szó. Ortodox húsvét vasárnap éjszakáján még három méter volt a gát tetejéig és a víz elárasztja az egész falut. Akkor a tűzoltótábornokkal ketten kimentünk éjjel a gátra és ott voltunk majdnem reggelig. Persze minden intézkedést meghoztam, és vízügyektől a gátkezelőkig, a Hidroelectricáig abszolút mindenkivel beszéltem még azon éjjel. Felhívtam a Hidroelecticat és mondtam, hogy a gátat meg kell engedni, lassan le kell engedni a vizet, mert ha a víz kiönt, akkor sokkal nagyobb mennyiség megy át, mint ha megengedjük. A vizet lassan megengedték és a gát alján egy kis patak keletkezett, ami szépen a házak között el is folyt. A meder az már megvolt, és végül az eső is elállt, és a vízszint is csökkent. A gátban nem lett nagyobb probléma, de ez tényleg nagy stresszt okozott nekem.

Ami eléggé ösztönzött engem, hogy mind többet és többet tegyek. az a prefektusi hivatalnak a felújítása volt. Teljes felújításon még nem esett át a prefektusi hivatal, és már ott voltunk, hogy majdnem 2-3 hetente egy bizonyos rész a külső vakolatból omlott le, s esett le az épület mellé. Azt tudom, hogy első sorban ez életveszélyes. Második sorban a prefektusi hivatal egy műemlék épület. A prefektusi hivatalnak pedig meg kell legyen a saját szerepe, saját helye és saját jellege a városban. Ezért is ösztönzött ez a projekt.

RJA: *Melyik volt a legnagyobb megvalósításod prefektusként?*

TISZ: Hát ezt mondanám, a prefektusi hivatalnak a felújítását.

RJA: A *legnagyobb kudarcot?*

TISZ: Kudarcom nem volt. Hál Istennek nem volt kudarc.

RJA: *Mit lehetne tenni a magyarellenesség megfékezésére? Mert az elmúlt nyáron volt rá példa, ha nem is helyi szinten, de Erdélyben volt.*

TISZ: Hát elsősorban szerintem azt kell most megmutatnunk, hogy igenis kompetensek vagyunk, hogy megtudjuk állni a helyünket, és nem jelentünk semmilyen veszélyt abszolút senkire se.

A román sajtó is kérdezte az elején, hogy mit tudnék csinálni, mint magyar prefektus, ami nem lenne kedvére a liberálisoknak? Nekik is

azt válaszoltam, hogy azért vagyok itt, hogy jót tegyek mindenkinek, nem azért, hogy bárkinek rosszat csináljak. És persze a magyarokat is képviselem olyan esetekben, amikor igazságtalanság vagy törvénytelenség megy végbe.

RJA: *Szamosújvár szülöttje vagy, de Székről származol. Mennyire segített származásod pályafutásod alatt?*

TISZ: Hát szerintem sokkal jobban átéltem, és sokkal jobban tudtam megbecsülni azokat a lépéseket, amelyeket megtettem líceumtól kezdve, vagy akár kisiskolás koromtól kezdve minden tanítási ciklusban. Minden tanáromra emlékszek, és minden tanáromtól megpróbáltam kiszűrni egy olyan elvet, ami nekem, jó lehet az életben. Nem voltam az a típus, és nem is lehettem az a típus, aki abszolút mindent megenged magának, és nem tud értékelni abszolút semmit. Bármit, amit tettem, azt tudom, hogy saját erőmből értem el. Persze nagyon sokat köszönhetek a szüleimnek, hogy mindenben támogattak, és ösztönöztek, hogy mindig jó tanuló legyek. De ugyanakkor köszönhetem a mostani szűk körű családomnak, feleségemnek, kislányomnak, hogy bármilyen kihívás volt az életem, és bármilyen esély adódott, mindig bátorítottak. Soha nem mondták azt, hogy lehet kevesebb időd marad a családra. Ezért is, amikor szabadidőm van, mindig megpróbálok a családdal lenni. Meg tudom köszönni a családomnak, hogy engem segítenek és persze a kollégáknak is. Volt esélyem a Kolozs megyei RMDSZ-nél olyan kollégákra lelni, akik mindig bátorítottak és mindig bíztak bennem. Az ilyen emberek bárkire építő hatással lehetnek.

RJA: *Úgy a szamosújváriak, mint a székiek, de úgy általában a megye magyarsága büszke rád. Mennyire érezted ezt másfél éves prefektusi és alprefektusi pályafutásod alatt?*

TISZ: Bárhova mentem a megyében, éreztem ezt a szeretetet. Mindegyik helyi vezetővel, helyi emberrel, akit bizonyos kontextusban megismerhettem, nem feltétlenül politikussal vagy polgármester alpolgármesterrel, vagy elöljáróval találkoztam, bárhova mentem a megyében mindig úgy éreztem, hogy szeretnek. Habár fiatal voltam, sosem éreztették velem azt, hogy túl fiatal vagyok.

A helyi önkormányzattal, az iskolával, a tanácsosokkal, a helyi vezetőinkkel mindig kaptunk bizonyos tevékenységeket, amikben tudunk együttműködni, segíteni.

Széken sokszor kérdezték tőlem, hogy te azóta teszed fel a széki kalapot amióta prefektus vagy? Mondtam nekem négy-öt éve a kocsimban van a széki kalap. Mindig, mikor végre megyek a nagyszüleimhez, mindig felteszem, és mindig úgy feltölt energiával, mikor Széken járok. Sajnos nem sikerült mindig épp úgy eljutnom Székre, ahogy tervezem. Szent Bertalan napján szerettem volna menni, csak épp közbejött a projekttel megint valami, és nem sikerült. Ezt nagyon-nagyon bánom, de mindig szívesen megyek bárhova.

RJA: *Van olyan projekted, amit prefektusként elkezdtél, és nem tudtad befejezni, illetve a alprefektusként terjesztett be?*

TISZ: Olyan nincs, hogy prefektusként fejeztem be,

de van, amit alprefektusként még csinálom. Ez a prefektus hivatalnak a felújítása. Elkezdtem prefektusként, és most, hogy megtörtént a csere a kolléganőmmel én lettem felhatalmazva továbbra is. A projekttel foglalkozok, mivel én kezdtem el, én kaptam az aláírási jogot, a finanszírozási szerződésnek aláírási jogát. Én írtam alá minden dokumentumot, iratcsomót, amit benyújtottunk a belügyhöz. Mindent én írtam alá fizikailag vagy elektronikus aláírással, és remélem, hogy meg fogom érni azt a napot, amikor legalább aláírom azt a szerződést, hogy elköltözünk a kollégákkal egy másik épületbe, mert a prefektusi hivatal ki kell üríteni, mert elkezdődnek a munkálatok. Elméletileg tíz-tizenkét hónapba fog telni most a tervezés, és utána kezdődik majd a kétéves kivitelezés, ami több mint valószínű majdnem száz százalék, hogy nem lesz meg két év alatt, mint a projektben, ahogy elő van írva, de a lényeg az, hogy lássuk a projektet előrelépni.

RJA: *Alprefektusként mi a hatásköröd?*

TISZ: Alprefektusként úgymond a sürgősségi esetekkel foglalkozom, a dekoncentrált szervezeteknek az irányításával, az útlevelekkel, a Gépjármű-nyilvántartási Hivatal és egyes esetekben a jogi osztállyal is.

RJA: *Milyen terveid vannak a közel és a távoli jövőben?*

TISZ: Hát ez épp úgy van, ahogy eddig is volt. A kontextus adja a jövőt. Én, amit elkezdtem, azt szeretném tovább is vinni, szeretnék akár egy karriert is építeni ebből. Mindig az az ember voltam, és te tudod, tudjátok, hogy amikor iskolában is voltam mindig a tökéletességet kerestem, és szeretnék tényleg karriert építeni ebből is. Nem szeretem azt a jobbra balra lépést, hogy egyikből kilépünk, visszalépünk a másikba, eltelik három négy hónap, akkor megint visszalépünk, s akkor egyfolytában cikkcakkban szaladgálunk, de bármiben, amiben a kollégáimat a jövőben segíteni fogom tudni, ezt meg is fogom tenni, és amivel megbíznak, azt el is fogom végezni.

RJA: *Most az utolsó kérdés, üzennél valamit a szamosújváriaknak, illetve az iskola diákjainak?*

TISZ: Elsősorban köszönöm a szamosújváriaknak, így általában a támogatást és az otthoniaknak, hogy mindig otthonosan éreztem magamat. A diákoknak azt szeretném üzenni, hogy bízzanak a tanárokban, ugyanazokkal a tanárokkal végzett a mi generációnk és több generáció is. Az összes tanár, aki Kemény Zsigmondban tanít jó szakember. Amit mindenkinek tudok ajánlani az, hogy próbálják minél feljebb emelni a mércét, fel a fejjel és előre nézni!

RJA: *Köszönjük szépen és további sok sikert!*

TISZ: Én köszönöm!

Szerkesztőség:
Főszerkesztő:
Riti József Attila
Főszerkesztő helyettes:
Fodor Emőke

Szerkesztők:
Felszegi Tünde
Fodor Emőke
Katona Annamária
Kiss Lehel
Pávai Jenő
Riti József Attila
Székely Csaba

Rajz:
Filep Sára Panna

Korrektor:
Fodor Emőke

Kiadja és működteti:
Téka Alapítvány
Elérhetőség:
www.kozlony.ro
info@kozlony.ro
0770109709
ISSN 2784 – 2800
ISSN-L 2784 – 2800

Az erdő őrzője /Filep Sára Panna rajza

RMDSZ

COMMUNITAS ALAPÍTVÁNY

Ha támogatná lapunk megjelenését akkor támogatását utalja a következő bankszámla számra:
Fundația Culturală Téka
Cod fical : 7309675
405300, Gherla, str. Mihai Viteazul, nr. 39, jud. Cluj

LEI
RO90BDE130SV07017121300
HUF
RO45BDE130SV39908781300
Sfiwt kod: BRDEROBU
Megjegyzéshez írja oda, hogy a Szamosújvári Közlönynek szánja!
Köszönjük!

CREATIVE WORKS